

Arkagyij Petrov Franciaországban

2018.október

Azt gondolom, hogy a Biblia a maga idejében mindent megmagyarázott, amikor azt mondta, hogy a megmentő északról jön, és várjanak rá. Bár ő már rég megérkezett.

Úgy kezdődött, hogy érkezett ide egy humanoid faj, vagyis olyan lények csoportja, mint az ember. Ez a csoport leszállt azon a földrészen, aminek az ókorban **Hyperborea** (Hüperborea) volt a neve. A németek ezt a földet Thule-nak, az angolok Avalon-nak nevezték. De ez mind ugyanaz a földrész.

Abban az időben a klíma teljesen más volt, lényegében trópusi éghajlatú terület volt. Ez a humanoid civilizáció kezdte el a Föld fejlesztési projektjét a saját képére és hasonlatosságára. Tulajdonképpen a keresztények még jóval Krisztus előtt megjelentek Hyperboreán, úgy 150 millió évvel ezelőtt. Vagyis finoman strukturált befolyás érkezett északon a Napról és délen a Holdról. Ezt feltétlenül figyelembe kell venni a civilizációs hullámok szempontjából, amik az emberiség szociális tudatában végbe mentek.

De a humanoid érkezők küldöttsége nem az egyetlen volt a Földön. Voltak itt a Plejádokról és az Orionról érkezett küldöttségek is. Ez egy Univerzum méretű isteni projekt volt és ebben az Univerzumnak különböző civilizációi vettek részt.

2:27

Tehát ezek a küldöttségek nem ok nélkül érkeztek ide, hanem egy isteni tervet valósítottak meg. De sajnos ebbe a tervbe más lények is beavatkoztak más dimenzióból. Ezeknek a lényeknek *reptiloid* a nevük. Ők sajnos nem csak fizikai, hanem genetikai károkat is okoztak. Sok népnél, főleg délen (mert a reptiloidok a meleg klímához vonzódtak), nagyon komoly genetikai változások kezdődtek el az ő génállományukba történt kapcsolódásokon keresztül. És így vált a Föld csatamezővé olyan humanoid civilizációk között, akik a mi Galaxisunknak a csillagrendszereiből érkeztek, és a reptiloidok között, akik egy másik dimenzióból érkeztek. De ez egy egységes Isteni terv volt. Az összes civilizáció, amelyik azzal érkezett ide, hogy a humanoid civilizációs funkciókat bevezesse, ragaszkodott ehhez az isteni tervhez.

Hogy jobban érthető legyen, a történelemből és a saját tapasztalatomból merítem a példát ezt a két momentumot egyesítve ahhoz, hogy megmagyarázzam. Az emberiség történetében sok mese és legenda van arról, hogy itt valaha éltek tündérek, manók, törpék. Erről könyveket írnak, filmeket forgatnak. Valójában tényleg valamikor itt éltek. De ők annak a küldetésnek a résztvevői, ami a Földre érkezett segíteni az embereknek. **Például a manók és a tündérek a Plejádok csillagrendszerből jöttek. Ennek a csillagrendszernek a központi Alcyone nevű csillaga mellett van egy bolygó, aminek a neve Tündérbolygó.** Én voltam ezen a bolygón. Ráadásul nem egyedül voltam ott, hanem néhány tanítványommal.

4:53

Bennünket ott nagyon meleg és gyengéd fogadtatásban részesítettek. És azt mondták nekünk, hogy: „**Mi állandóan figyeljük a ti életeteket. Bárcsak tudátok, hogy mennyire örülünk az Emberiség sikereinek! És mi mindig igyekszünk segíteni nektek.**”

Én nagyon csodálkoztam - hogyan segítenek nekünk? – „Ti mit gondoltok, hogy honnan jönnek az ötletek, például a japán kertjeitekhez? Ezeket mi súgtuk. És a ti híres meseírótok, Hans Christian Andersen honnan szerezte a történeteit? Mi súgtuk neki ezeket a történeteket!”

Én most azért beszélek Andersenről, mert ők segítettek neki megalkotni a Hókirálynő című mesét. És ők megkérdezték: „ki értette ennek a mesének a lényegét? Mit gondoltok, mit rakott össze Kay a Hókirálynő palotájában?” Én azt mondtam: hát persze, ezt mindenki tudja, tükröt rakott össze jégkristályokból! - De ők tiltakoztak: „nem, ő összerakta a saját tudatát, ami gonosz varázslattal volt eltorzítva!”

Tehát a saját tudatát próbálta összerakni, ami gonosz varázslattól volt eltorzulva. Nekünk, (minden embernek) a tudatunk el van torzulva. Mi nem helyesen érzékeljük a világot. A tudatunk korlátozva van. Nincs szándéka elpusztítani az embert, de mindig az a szándéka, hogy legyőzze az embert. Miért? Azért, mert ennek a világnak a teljes valósága az ember tudatára épül. Ha az embereket elpusztítják, akkor a világ sem fog létezni. Ezért a feladatuk nem elpusztítani, hanem legyőzni. Ha el akartak volna pusztítani, akkor már rég megtették volna. Technikailag ők sokkal erősebbek. Az első, khtonikus civilizációhoz tartoznak. Félnék Istentől, de akkor is mindent a saját elképzelésük szerint csinálnak.

Ugyanannak a Hans Christian Andersennek van még egy meséje, ami segíteni tud megválaszolni ezt a kérdést. *A pásztorlány meg a kéményseprő.* A kéményseprő próbálta rábeszélni a lányt, hogy el kell hagynia azt a mesevilágot, ahol van, és a kéményen keresztül ki kell másznia a való világba. A lány hallgatott rá, kimásztak a tetőre, és a lány meglátta a hatalmas csillagos eget és a nagyvilágot, amit korábban sose látott. Megijedt, és azt mondta: - „Gyere vissza az én kis papír házikómba!” - A fiú próbálta rábeszélni a lányt, hogy: - „Nézd, milyen gyönyörű a világ!” - S akkor a lány bevetette a legerősebb női fegyvert; a szemrehányást. Azt mondta: - „Én utánad még a csillagvilágba is elmentem, de te énvelem a kéménybe vissza már nem akarsz!”

Pont ebben van ezeknek a korlátoknak a lényege; vagyis ha az embert az elején korlátozzák, akkor a valódi, igazi világ megijeszti utána.

Ugyanez történik most ebben a világban. **Isten új távlatokat adott a fejlődésnek – az istenemberi fejlődést.** De az emberek egyszerűen félnek. Hiába mondják nekik, hogy: - nézzék csak, még a ráktól is meg lehet Önöket gyógyítani, és a szerveket, amiket eltávolítottak, helyre lehet állítani! Lehet még sok-sok különböző csodát csinálni, érdekesen és jelentőségteljesen élni! - De ők félnek. Azt mondják: - nem, nem, ez lehetetlen, mert ez sohasem lehetséges. Mert a mi életünkben ilyen soha nem volt. Már megszoktuk, hogy megszületünk, megbetegszünk, szenvedünk, meghalunk. Nézzék, hogy milyen szép temetőink vannak, és milyen jó ezekben sétálni! És nézzék, milyen csodálatos patikáink vannak, mi minden gyógyszer van benne! Önök meg milyen valóságot akarnak itt; – nem megbetegedni, nem öregedni, nem meghalni... – mi ehhez nem vagyunk hozzá szokva! Hagyjanak minket békén!

12.00

Minden emberben megvan ez a hatalmas tudás. Minden atomban, minden sejtben, ez mind tudás, tudás és tudás. De az embernek nincs kulcsa ezekhez a könyvtárakhoz. Ez a kulcs a tisztántudás, a tisztánlátás, tisztánérzékelés. Ezek magának az embernek a további tulajdonságai, azok, amik az ő fejlődésének a horizontját szélesítik. A világ nagyobbá és érdekesebbé válik. De ez a saját maga tökéletesítésének a munkája.

De az emberek azt mondják: - mi így is reggeltől estig dolgozunk, és önök még ide dobnak valamilyen munkát?! Nekünk egy szabad percünk nincsen! - És megint ugyanaz: - hagyjanak minket békén! Mi ezt annyira megszoktuk. Felébredtem, elmentem a boltba, bementem a kávézóba és megreggeliztem, utána a munkahelyre, utána meg még csinálok valamit...

Nem veszed észre, és el is megy a nap. És a következő nap minden ugyanaz.

13.30

Az Univerzum szabályai szerint a kommunikációs szint a tisztánlátás. Ha az emberek nem fejlődnek a tisztánlátásig, nem lesz kontaktus. Például miért a nagy zeneszerző Sztravinszkij alkotta meg a fény zenét? Azért, mert fény és hang elválaszthatatlanok. A hang a fénynek egy másik állapota.

14:10

Lelkek érkeznek különböző bolygókról, különböző csillagrendszerekből. Meg kell érteni, hogy különböző programjuk van. Van valamilyen előző fejlődési tapasztalatuk, és mindegyiknek különböző. És ide jönnek azt véghez vinni, amit még nem csináltak meg azokon a másik helyeken. Mindenki egy bizonyos univerzumi úton halad, bizonyos tulajdonságokon dolgozva. És néha ez áttör.

Például, ki a zeneszerző? Hogyan írja a zenét? **Minden zeneszerző hallja a zenét, a saját sejtjeinek a zenéjét. Minden sejtnek saját hangja van és állandóan a saját dallamait énekli. És a zeneszerző hallja ezt a belső hangot. Azt is lehet mondani, hogy bennünk állandóan egy genom zenekar játszik. Ennek a hangzásnak az alapján lehet olyan hangkódokat létre hozni, amiknek a segítségével, bizonyos bolygókon keresztül lehet befolyásolni az anyagi valóságot a mi világunkban.** De ez már egy bonyolult szintje a ráhatásnak. Ez nem azt jelenti, hogy mindenki, aki ezt szeretné, annak sikerülni is fog.

16:00

Van egy speciális módszertan. Mi dolgoztuk ki. Ezeket az alaptanfolyamon lehet elsajátítani. És utána jön a három szintű oktatás: 1-es, 2-es és 3-as szint. Ezeken a foglalkozásokon nem csak a módszertant tanítják, de a gyakorlatot is. Vannak szakértőink, akik ezt mind tudják, Ők mind tisztánlátók. És az emberek többségénél, akik ezeket a tanfolyamokat elvégzik - nem mindenkinél, de a többségénél megnyílik a tisztánlátás. Ugyanúgy, ahogy most a társadalomban működnek a csillag (sztár) iskolák, őket a legjobb oktatók tanítják, és elvezetik a csillag/sztár állapotáig, így nekünk is egy ilyen tisztánlátási iskolánk van. Mindenhol, ahol ezt oktatjuk, nagyon sok új tisztánlátó keletkezik. **Mert a**

tisztánlátás az emberek lehetőségeinek a bővítése. Nekik megnyílnak a kölcsönhatási csatornáik a spirituális világ felé. Növekszik az ember és növekszik körülötte a világ.

17:22

Mindennek az alapjában az isteni ideál van. Mi mindnyájan egy isteni dolognak a sejtjei vagyunk. De mindenkinek saját érzékelése van. Mindnyájan hasonlítunk egymásra: két kéz, két láb, egy fej, és ugyanakkor mindenki annyira más. Ez itt az identitás hasonlósága – hasonlóak, de nem ugyanazok. Itt is ez van: mindennek az alapjában az isteni ideál van. **Mi mindnyájan egy kicsit hasonlítunk Istenre. De csak akkor, amikor hozzá törekszünk, kommunikálunk vele, meghalljuk a hangját és azt, amit nekünk mond, csak akkor leszünk Istenek. Amikor az ideálunk az Isten lesz és feléje fordulunk, akkor lesz egységes célunk.** De az emberek többségének nem Isten az ideál, az ő figyelmük a tudás másik szimbólumaira irányul, az elismerésekre. Bárhol, az orvostudományban, a politikában, lehet sorolni... Nekik fontosabb, hogy mit mondott az a tekintély, mint Isten. Ezt meg kell változtatni. **A világnak isteni céltudatosság kell. S akkor a világban béke lesz. Nem lesz véleménykülönbség, mert az emberek pozitív irányba alakulnak át.**

Most nagyon sokan jönnek a tanfolyamainkra a tudósok, orvosok közül. Mellesleg olyan kitüntetésekkel és címekkel jönnek az emberek, akik maguk is sok könyvet írtak. Jönnek tanulni, és nem érzik megalázva magukat. Az Önök Franciaországában van egy gyönyörű példa. Az, akinek sikerült megszelídíteni a pestist, ő Michel Nostradamus. Tisztánlátó volt, de egyik tevékenységi oldala sem, - se a tisztánlátás, se az orvoslás - nem zavarta egymást. Ezen felül ezek egymást erősítették és segítették. Kiderült, hogy az orvosi tapasztalat megerősítve a tisztánlátással csodálatos eredményekhez vezetett. Ez az ember most az egész világon ismert.

Amikor azt mondom, hogy más gyógyulási utak vannak, amik nem tisztán orvostudományiak, ezzel nem az orvostudomány ellen vagyok. Az én életemben is volt ilyen tapasztalat, nem is olyan régen, amikor stroke-om, agyvérzésem volt. Megbénultam, majdnem megvakultam. Ha az orvosok nem tettek volna rehabilitációs intézkedéseket, – a reanimáció náluk nagyon jól működik – akkor az én spirituális dolgainak nem lett volna esélyük. Az orvos odajött az ágyamhoz, szomorúan rám nézett és azt mondta: nem gond, három hónapot itt fekszel nálunk, törölgetni fogjuk a nyálad, utána egy-két évig gyakorolunk járni és beszélni tanítunk... mivel azonnal nem haltál meg, akkor még élni fogsz. Hallgattam őt, és azt gondoltam... nem, a mi Égi Kórházunkban gyorsabban gyógyítanak.

21:45

Körülbelül egy hét múlva már a térdemen álltam, és már próbáltam beszélni. Három hét múlva elkezdtem járni, de csak az egyik faltól a másikig. Szóval, egy hónap múlva elengedtek. Ez az eset annyira megdöbbenetette az én kezelőorvosomat, azt a professzort, aki engem gyógyított, hogy egy hónap múlva, amikor már elkezdtem tanfolyamokat tartani, eljött hozzám tanulni. Utána még találkoztunk, és azt mondta, hogy azok az emberek, akik velem egy időben kerültek kórházba, még egy év múlva is tolókcocsiban voltak és etették őket. Ez annak a példája, hogy az orvostudomány és a mi tisztánlátási lehetőségeink meg tudják erősíteni egymást, és nem zavarják egymást.

23:06

Az tény, hogy az én történetem egy kicsit különleges. **A világ meg van osztva szuper fény állapotra és fény előtti állapotra. Minden csillag az átmenetnek a tere a fény előtti állapotból a szuper fény állapotba és vissza, vagyis ez egy reaktor a fény felgyorsítására és lelassítására attól függően, hogy az embernek a céltudatossága hova irányul.** Amikor ide kerülsz, elfelejtetted a teljes előző életedet. De amikor megnyílik a szellemi látásod, akkor a segítségedre sietnek bizonyos szellemi lények, akik elkezdnek mesélni neked magadról. Tehát, semmit nem tudtam volna magamról, ha ők nem meséltek volna nekem erről. S az Atya azt mondta nekem, amikor találkoztam vele: - „Igen, te sötét Univerzumban voltál” - és hozzátette: - „az első vagy, aki visszatért”. Vagyis onnan senki nem jött vissza, az első voltál, aki visszajött. Utána azt mondta, hogy – „mindig veled voltam, soha nem hagytalak el”. És megmagyarázta: - „hiszen a fiam vagy.” Ezen szavak után érthetetlen állapotba kerültem, megzavarodtam, és azt mondtam: - „hogyan? Ez hogyan lehetséges? Ki vagyok én hozzád képest?! Hogy lehet minket összehasonlítani? Hogy lehetek a fiad?”

Igor is ott állt a közelemben és nagyon felháborodott arcot vágott. Azt mondta: - „miket beszélsz? Az Atya azt mondja neked, hogy a fia vagy, te meg ellenkezel!” Olyan volt az arckifejezése, hogy „hogymersz ellenkezni”? De az Atya látta az én zavarodottságomat és értette, hogy nem azért történt, mert nem szeretném ezt a rokonságot, hanem azért, mert összeférhetetlen az én elképzelésem szerint, hogy ki az Isten, és ki vagyok én. Hozzátette: - „de hát ezt én mondom neked, még milyen bizonyítékok kellene?” így mindent megmagyarázott.

20 év óta, amióta ez megtörtént, én nap mint nap annyi hihetetlen dolgot tudok meg magamról, hogy nem is tudom, mennyi könyvet lehet még megírni. Az Atya engem a saját könyvtárába is bevezetett. Ott, ez egy érdekes pillanat volt, nagyon vonzott egy bizonyos könyv. Odamentem, kinyitottam és üres volt, nem volt benne semmi csak üres lapok. Ő meglátta az én néma csodálkozásomat, nagyon óvatosan kivette a kezemből a könyvet, becsukta, visszatette a helyére és ezt mondta: - „ez az a könyv, amit még nem írtál meg. De feltétlenül megírod. Látod, már itt áll.” Láthatóan, ez valami fontos könyv lesz. De én tudom is, hogy ez milyen könyv lesz, mert a borítón az volt, hogy Arany Biblia. Ez az, amit még meg kell írnom. Lényegében a mesék egyesülnek a realitással és valódi életté alakulnak. Az egyik résszel mindig ezekben a történetekben vagyok, a másikkal pedig a való életben.

Valamikor az Atya irányított engem nem csak ebben a Galaxisba, hanem másik galaxisokba is. Az Androméda ködben is voltunk. És ott volt egy nagy gyűlés, ahol találkoztak a többi civilizáció képviselői ezekből az óriási galaxisokból. Sose gondoltam volna, de ott derült ki, hogy **az Androméda-köd egy univerzum nagyságú petesejt. A mi galaxisunk a Tejút, ahol vagyunk, ez pedig egy spermium. Ezek nemsokára egyesülnek, egymás felé haladnak, hogy találkozzanak. Ennek az egyesülésnek az eredményeként új világegyetem fog létrejönni.** Ez történik az Univerzumban, és mi itt ülünk és nem tudjuk.

29:25

Amikor Igor Arepjevvel elkezdtek ezeket a közös akciókat, találkoztunk, elkezdtek együtt dolgozni és egy időben ott tanultunk. Az elején az Állatöv (Zodiákus) feletti osztályba jártunk, a 13-ikba. **Az Állatöv a Földi élet fejlődési programja.** Utána Krisztus iskolájába jártunk: volt olyan, hogy Krisztus Iskola. Krisztus Iskolája után a Teremtő Iskolájába jártunk.

A foglalkozások közben az Atya nekünk azt mondta, hogy rajtunk és még egy emberen kívül ő ebben a világban nem tanított senkit. Azt mondta, hogy előttünk volt még egy testvérünk, aki korábban itt tanult. Megmutatta a képét. Ez nagyon egyszerű, megjelent egy hologram. Ez Grigorij Grabovoj volt. Ezért mindig is pontosan tudtam, hogy ő soha nem támadott rá azokban az időkben, amikor mindenki megőrült és hibáztatni kezdték mindenben. Vagyis én mindig is tudtam, hogy ő (Grabovoj) a Teremtő fia, és hogy igazat mond. Most tulajdonképpen az összes tudós, aki őt vádolta és kritizálta, hirtelen azt kezdte mondani, hogy ez helyes, hogy ez jó, hogy nem értették meg őt, és finoman szólva elkezdtek magyarázkodni... Moszkvában volt tavaly novemberben, telefonon beszélünk is, utána megint elutazott, de most nem tudom, hogy visszajött-e. A stroke-om után felhívott engem és azt mondta: - „Arkadij, megnéztem, és nálad az összes sejt világít, örökké fogunk élni!” - Ezt mondta. És így élünk. Ha mások hallják, azt mondják ez két örült.

32:00

Van egy nagyon híres tudós: Poletajev akadémikus. Egész idő alatt figyelte a munkánkat. Ez nála megszokott volt, mert az összes állami extraszenszet tanulmányozó bizottság tagja volt. Bejánlott minket a legnagyobb nőgyógyászati klinikánál, a második moszkvai orvosi egyetemen. Ennek az intézménynek az igazgatója az ő barátja volt. Így minket ott könnyen és örömmel fogadtak. Ott kezdtünk el dolgozni Igor Arepjevvel. Sok nőnél helyreállítottuk a szaporító szerveket, amik hiányoztak nekik. Néhányan ezek után gyerekeket szültek. Tehát ezek a szervek hibátlanul működtek. Ezenkívül helyreállítottunk ott pajzsmirigyeket. Sok ember kérte, és mi helyreállítottuk. Ez azonnal ellenőrzésre került ultrahangos és tomográfus vizsgálat által. Ellenőrizték a hormon státuszt. Van olyan nagyon pontos vizsgálat, ahol megnézik, hogy előállítja-e a pajzsmirigy a szükséges hormonokat, amiket neki kell. Az eredmények lélegzetelállítóak voltak. Az intézmény igazgatója ezen fellelkesedve úgy döntött, hogy beszámolót tart a Tudományos Akadémián, mert meg akarta osztani az örömét. Felolvasta a jelentését, az akadémikusok összenéztek, és egy hét múlva kirúgták a munkahelyéről.

Köszönöm szépen a figyelmet, a beszélgetést, azt, hogy szándékukban áll átadni ezt a tudást más embereknek és szélesíteni a megértésüket a világról, azért, mert végül minden ebbe az irányba vezet, a világ helyes megértéséhez. Röviden azt tudom mondani: helyes úton haladtok barátaim!

<https://www.youtube.com/watch?v=4llqL1Kws-s&feature=youtu.be>

www.vegtelenforras.hu